

לְקָרְבָּא לְגַבֵּי מָאן דְּאִית בֵּיהּ מוֹפָא, מְפָל מוֹמִין
 דְּעָלְמָא ומשום כך לא היה צריך הכהן שיש בו מום מכל המומים שבעולם להתקרב
 לעבוד בבֵּיהּ"ק משום ששורה עליו נוקבא דקלי' ואין הוא ראוי להתקרב לשכינה. בְּגִין
 דְּמִטְרוֹנִיתָא אֲתָמַר בָּהּ מְכִיּוֹן שְׁעַל הַשְּׂכִינָה נֹאמַר בַּהּ, (שיר השירים ד)
 פִּלְדֵּי יִפְהָ רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ [סח] דהיינו שאין בה אחיזת נוקבא דקלי'
 שהיא בעלת מום. הָכִי לָא צָרִיד לְקָרְבָּא לְגַבֵּהּ מָאן דְּאִית
 בֵּיהּ מוֹם ומשום כך לא צריך להתקרב אצל השכינה מי שהוא בעל מום, וְאוּף
 הָכִי לָא צָרִיד לְמִקְרַב לְגַבֵּהּ זֶר וכך גם לא צריך להתקרב לשכינה
 בזכר של הקלי' שהוא זר ועל כך נאמר (במדבר ג) וְהִזְרֵה הַקָּרֵב יוֹמָת וְהֵינְנוּ
 מְמַזְ'ר, מו"ם זֶר ושניהם נרמזים בתיבת ממזר שהוא אותיות מום זר. מוֹם
 נּוֹקְבָא, זֶר זָכָר מום היא נוקבא דקלי' זר וזכר דקלי' ומשניהם יחד יוצא ממזר כי
 הבא על הערווה שורים סמא"ל ולילי"ת בזיווג הזה (יהל אור). וּבְגִין דָּא מְנִי
 ומשום כך ציוה הקב"ה בתורה. (ויקרא יח) וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדָּת טְמֵאָתָהּ
 לֹא תִקְרַב משום ששורה עליה הקלי' וְעַל אֵינוֹן דְּקָרִיבִין לָהּ,
 פְּתִיב בְּהוֹן ועל אלו שקרבו אליה שהם נדב ואביהוא (הסולם) כתוב בהם
 וַיִּקְרִיבוּ לְפָנַי יְי' אִשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אוֹתָם ומשום כך
 נענשו כמ"ש בפסוק וַתֵּצֵא אִשׁ מִלְּפָנַי יְי', וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמוּתוּ

אור הרשב"י

[סח] וביאר האמרי אמת בפרשת שלח כולך ישראל באחדות אז ומום אין בך.
 יפה רעיתי ומום אין בך, כולך כאשר כלל

הלימוד היומי

לע"ג נתן בן דוד ז"ל

ומכיון שנדב ואביהוא קירבו את נוקבא דקלי' אל השכינה ומשום כך נענשו ומתו (יהל אור). •

אשרי מי שמקרב ומיחד אותיות הוי"ה ב"ה בו באשתו ובבנו

וְקָרְבַּן דְּאִתּוֹן אִינּוֹן והקירוב והייחוד של האותיות של שם הוי"ה הם כך י'

איש ה' באשה, י' בְּאִישׁ, ה' בְּאִשָּׁה והם כנגד חכמה ובינה שהם

אבא ואמא, ו' בִּפְנֵי חֲתָן, ה' בַּפְּלֶה אות ו' שהוא הז"א הוא בב"ן שהוא חתן.

אות ה' בכלה שהיא הבת והיא כנגד המלכות הנקרא כלה (רמ"ק). **וְכָפָה אִיהוּ**

מָאן דְּאֶקְרִיב אֶתּוֹן דִּיהו"ה, בֵּיהּ וּבְאֶתְתִּיהּ וּבְבִרְיֵיהּ

וּבְבִרְתֵיהּ אשרי מי שהוא הקריב וייחד את אותיות שם הוי"ה בו ובאשתו ובבנו

ובביתו, בְּקִדּוּשָׁה וּבְבִרְכָה בְּנִקְיוֹ בקידושין ובשבע ברכות וזיווגו הוא

בנקיות שאשתו טהורה מטומאת נדה וזבה **בְּעֲנוּהּ וּבְבִשְׁת פָּנִים** בענוה שהוא

לא משמש לאור הנר ומשמש בבושה כמי שכפאו שד (רמ"ק) **בְּכָל מְדוֹת טָבִין**

דְּכְתִיבִין עַל מְאִרֵי מִתְנִיתִין ובכל המדות הטובות הכתובות על בעלי

המשנה כגון רב ששחק ואח"כ שימש וכן שלא יהיו בני ט' מדות. •

באורים כבדו ה' ע"י שתי האישות של האיש ושל האשה

וּמִתְחַמְּמִין בְּאִשֵּׁין קְדִישֵׁין, דְּאִישׁ וְאִשָּׁה ובשעת זיווגם לא

יהרהרו ברע ואח"כ יולידו בן פריץ ורשע אלא צריך שיתחממו באישים

הקדושים מצד האיש והאשה העליונים שהם אותיות י"ה (רמ"ק) **דְּאִינּוֹן אִשׁ,**

עוֹלָה וְיִזְרֵד שהם בסוד האש העולה ע"י האשה לפי שהיא מעלה את המ"ן ואש

יורדת ע"י האיש שהוא מוריד את המ"ד (יהל אור) והחימום שלהם הוא מצד, **אִשׁ קָדַשׁ דְּעֵצֵי הַמַּעֲרָכָה, דְּאֵינּוֹן עֵצֵי הַקֶּדֶשׁ אֲבָרִין קְדִישִׁין** האש הקדושה של עצי המערכה שהביאו מההדיוט והאברים הקדושים המקדשים את עצמם בשעת התשמיש הם כנגד עצי הקודש (רמ"ק), **וְאִשׁ שֶׁל גְּבוּהַ נְחִית, דְּאִיהוּ קָדַשׁ הַקֶּדֶשִׁים** והאש של גבוה שהיא הנשמה מצד הבינה הנקראת קודש הקדושים יורדת ואז זוכים להוליד בן קדוש, **וּבְגִין הַרִין אֲשֵׁין אֵלִין אָמַר נְבִיא, (ישעיה כד) בְּאוּרִים כִּבְדוּ יִי'** [10] ובשביל שתי האשות של האיש והאשה אמר הנביא באורים כבדו את ה' דהיינו שע"י שני האורים שהם שני האשות של האיש והאשה כבדו את ה' ע"י שיקדשו את עצמם. **דְּאֵינּוֹן אֲשֵׁין דְּשְׂכִינְתָא, דְּבָהּ פְּתִיב** שהם כנגד האש של השכינה שעליה כתוב בפסוק **כִּי יִי' אֱלֹהֶיךָ אִשׁ אוֹכְלָה הוּא.** (דברים ד)

אור הרשב"י

הבקר ונר מערבי היה דולק כל הלילה וכל היום כולו עד הערב שממנו היה מדליק שאר הנרות בין הערבים וזה היה עדות לישראל שהשכינה שרויה ביניהם הוא שאמר הכתוב (שמות כז) מחוץ לפרוכת העדות באהל מועד יערוך וגו', ואמרו רבותינו ז"ל עדות הוא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל. מאי עדות אמר רבא זה נר מערבי שנותן בה שמן כמדת חברותיה שממנה היה מדליק ובה היה מסיים.

[10] ובספר כד הקמח ביאר על הפסוק ובאורים כבדו ה' וז"ל ומוזה נוכל להתבונן מנהג כל ישראל להדליק נרות בבתי כנסיות לפי שהוא דרך כבוד והדר לבית התפלה, וכל הזהיר בהדלקת נרות בביהכ"נ הרי זה מכבד את הש"י הוא שאמר הנביא (ישעיה כד) על כן באורים כבדו ה' ודרשו ז"ל באילין פנסיא. וכבר ידעת הנס הגדול שהיה נעשה במנורת ביהמ"ק בנר מערבי שלא היה בו שמן יותר מבשאר הנרות ושאר הנרות היו דולקין עד

אש האיש כנגד אש עליונה כסא רחמים ואש האשה כנגד אש תחתונה כסא

דין

וְאִינוֹן אֵשׁ עֲלָאָה כִּסֵּא רַחֲמִים ואלו שני האישים של האיש והאשה,

אש אחד של האיש הוא כנגד אש העליונה הנקראת כסא רחמים ע"ש שהיא

כסא לחכמה שהיא רחמים. **אֵשׁ תַּתְּאָה כִּסֵּא דִין** והאש של האשה היא כנגד

האש התחתונה מצד המלכות הנקראת כסא דין אל ז"א. **וְאִינוֹן בִּינָה וּמַלְכוּת**

מַלְכוּת אֵשׁ עוֹלָה. בִּינָה אֵשׁ יוֹרֵד ואלו שני האישים הם כנגד בינה

ומלכות האש של המלכות נקראת אש עולה מלמטה למעלה והאש של הבינה נקראת אש

יורדת מלמעלה למטה. **יְהוָה, עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, אֶחָיד**

בְּתַרְוֵיהוּ ושם הוי"ה שהוא הז"א והוא העמוד האמצעי אחוז בשני האישים האלו.

בִּינָה יְהוָה ומבאר כי האש העליונה של הבינה הוא סוד יה"ו לפי שאותיות יה"ו שבו

הן מורות על הבינה שהיא האות ה' והאות י' של החכמה כלולה בה והאות ו' של הז"א

אחוז בה **ה' מַלְכוּת** והאש התחתונה של המלכות היא האות ה' האחרונה שבשם

הוי"ה.

כאשר נמצאים אב ואם בן ובת משלימים שם הוי"ה ב"ה ונקראים בנים לקב"ה

תַּפְאֶרֶת כֹּד אֶחָיד לֹוֹן שְׂרִיא עָלֶיהָ חֲכָמָה וכאשר התפארת

שהוא הז"א נאחז בבינה והמלכות, מיד שורה עליו החכמה, **דְּבִיָּה**

כ"ח מ"ה. מ"ה: אִיהוּ יו"ד יְה"א וְא"ו יְה"א שבחכמה האותיות הן

כ"ח מ"ה דהיינו שם מ"ה הוא מלא באלפין כזה: יוד הא ואו הא והוא השם מ"ה שהחכמה